

delselønningerne som Alderstillægene, viser sig at være paa forskellige Punkter fordelagtigere for Præstestanden end i det af det kirkelige Udvalg i sin Tid udarbejdede Forslag. Det er glædeligt, at der har vist sig en Fremgang i Præsteembedernes økonomiske Stilling siden da, saaledes at den tilstedeværende Lønningsmasse viser sig nu at være adskilligt højere, end da det kirkelige Udvalg var samlet, altsaa for godt 6 Aar siden. Jeg skal som Punkter, paa hvilke det foreliggende Lovforslag udmærker sig fremfor det af det kirkelige Udvalg udarbejdede, nævne dels, at medens det kirkelige Udvalg foreslog, at Embederne skulde deles saaledes mellem de forskellige Klasser, at der i første Klasse kun blev $\frac{3}{12}$, i 2den Klasse $\frac{4}{12}$ og i 3die Klasse $\frac{5}{12}$ af Embederne, foreslaas det nu, at der skal være en Trediedel af Embederne i hver Klasse, endvidere, at der skal gives Alderstillæg hvert 4de Aar, medens det kirkelige Udvalg foreslog hvert 5te Aar. At disse Punkter har stor Betydning for Præstelønningerne overhovedet, er jo indlysende. Selvfølgelig kunde man nok ønske, at de foreslaaede Lønninger havde været noget højere, men den tilstedeværende Lønningsmasse har jo ikke tilladt det. Navnlige kunde man have ønsket, at Begyndelseslønnen i 3die Lønningsklasse kunde sættes noget højere end til 2,000 Kr., f. Eks. 2,200 Kr. Det er imidlertid forklaret saavel i Anmærkningerne som under Forhandlingerne i det andet Ting, at man ikke har turdet gøre dette. Man kan kun beklage, at man ikke for nærværende Tid kan gøre det. En saadan Beklagelse hjælper ganske vist ikke de unge Præster, der maa nøjes med de 2,000 Kr. og oven i Købet betale den aarlige Vedligeholdelse af deres Præstegaard af de samme 2,000 Kr. Men man kunde dog muligvis hjælpe noget paa nogle af de unge Præster ved at slette en anden Bestemmelse i § 1. Jeg siger herved til Bestemmelsen om, at den Tjenestetid, der giver Ret til Alderstillæg, først regnes fra vedkommendes fyldte 28de Aar. Den højtærede Minister har forklaret, hvorfor det kirkelige Udvalg havde ønsket en saadan Bestemmelse. Hensigten dermed var den, at man ikke skulde lokke de teologiske Kandidater til for at opnaa gunstigere Lønningsvilkår at gaa i Embede saa snart som muligt efter endt Eksamen. Man fandt det gavnligt for deres fremtidige Virksomhed, at de i Forvejen havde haft anden kirkelig Virksomhed end netop i et Præsteembede eller ogsaa Virksomhed i Skolens Tjeneste. Nu er der imidlertid sket en Til-

føjelse i det andet Ting, at det ved ministeriel Bestemmelse skal kunne komme teologiske Kandidater til gode, naar de har været i Skolens eller Kirkens Tjeneste ogsaa i ikke pensionsberettiget Embede, med Hensyn til at kunne opnaa Alderstillæg. Under disse Omstændigheder forekommer der mig ikke at være Grund til at opretholde Bestemmelsen om de 28 Aar. Det vilde, synes jeg, være lidt haardt, om en ung Mand, der i 25 Aars Alderen begynder en Præstevirksomhed, skal sidde med den lave Løn af 2,000 Kr. i hele 7 Aar, inden han kan faa det første Lønningsstillæg. Som Regel vil han vel ogsaa blive gift ved den Tid, han bliver Præst, og kan saa godt faa en større Familie at forsørge, inden han endnu er kommet op over de 2,000 Kr. Jeg henstiller, om man ikke kunde hjælpe noget paa de unge Præster ved at sløjfe denne Bestemmelse.

Den højtærede Minister omtalte en anden Bestemmelse i § 1 om, at Menighedsraadene faar alle Ansøgningerne tilsendte og skal kunne udvirke, at der i Embedet, selv om det er et 1ste Klasses Embede, beskikkes en ung Mand, som ikke efter de almindelige Regler kunde vente andet end et 3die Klasses Embede. Jeg finder det ganske naturligt, at man giver en saadan Tilladelse. Det kan i enkelte Tilfælde være ligefrem Synd mod Menigheden at nægte det. Man kan tænke sig saadanne Tilfælde, hvor en ung Mand er særlig kendt med Menigheden, f. Eks. som Medhjælper for Præsten eller Kapellan hos en afdød Præst. Menigheden synes om ham, og han er netop kommet paa sin rette Plads der. Det vilde da være Synd mod Menigheden, om den ikke kunde faa ham til Præst. Jeg finder det ogsaa ganske naturligt og næsten det eneste retfærdige, at det, at han foretrækkes, ikke kommer til at træde hindrende i Vejen for, at en anden Præst kan avancere i Løn ved denne Lejlighed, hvad han maaske har haft Udsigt til. Det foreslaas her, at i et saadant Tilfælde rykker et Præsteembede eller muligvis 2 i Stiftet op i en højere Klasse, og det siges, at det Embede skal rykkes op, hvis Indehaver har den højeste Kandidat-Alder. Der har i det andet Ting været talt om, og jeg synes, der er noget berettiget deri, at det ser noget underligt ud, at en saadan Oprykning kommer dumpende med til en Præst, der muligvis ikke har ventet den eller muligvis ikke har haft Udsigt til den. Det kan jo være, at han ikke har været Præst i de mange Aar, idet han kan have haft Virksomhed udenfor